

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jordi Creus

Els pecats de Borrell

“E stà bé això de cosir ferides, però abans s'han de desinfectar. Perquè si les cuses sense curar després es podreixen.

S'ha de curar el cos social, per això cal passar bé el desinfectant i després, és clar, s'ha de cosir.” Recorden aquesta frase de l'avui ministre Josep Borrell, pocs dies abans de les eleccions del passat 21 de desembre en què l'independentisme va assolir una nova majoria absoluta?

I aquesta altra, la recorden també? “I mossèn Junqueras, des de la presó... [...] A mi, quan el veig em recorda mossèn Rafel, que era el capellà del meu poble, exactament la mateixa arquitectura física i mental.” Cal dir que en aquells moments no feia ni un mes que el vicepresident Junqueras havia estat empresonat per haver fet possible que els catalans poguéssim votar. De fet, mentre Borrell vomitava aquestes paraules, encara no l'havien pogut visitar a la presó els seus fills, de 2 i 4 anys. Però per a Borrell, no hi ha límits.

Al final, el ministre potser s'haurà d'acabar confessant, amb tants pecats

Com no hi ha hagut límits tampoc en totes les polèmiques que l'han acompanyat els últims anys des de la seva privilegiada posició com a conseller d'Abengoa. Borrell, genuí representant de les portes giratòries, ja va haver de plegar com a rector de l'Institut Universitari de la Universitat Europea de Florència per haver falsejat els papers i haver amagat els ingressos procedents d'aquesta empresa tecnològica. Uns ingressos, tot sigui dit, ingents, i més si tenim en compte que aquella companyia, l'any 2015, va haver de presentar un concurs de creditors a causa de la seva nefasta situació econòmica.

I precisament ara hem sabut que Borrell ha estat multat per la CNMV. Per què? Doncs perquè sembla que el ministre desinfectador, poc abans del mencionat concurs de creditors, va utilitzar la informació privilegiada que posseïa per vendre les accions d'Abengoa d'una familiar a un preu molt superior al que tindrien només uns dies després. Com podeu veure, tot molt socialista i molt obrer. Al final, potser haurà d'acabar confessant-se, amb tants pecats. Llàstima que mossèn Rafel ja no hi sigui.

La vinyeta

Fer

Caiguda lliure

Eva Vázquez

Un home espera

L'endemà que la fira Liber de Barcelona tanqués amb unes valoracions apoteòsiques, obria a Besalú, diuen que potser per última vegada per falta de suport, Liberisliber, una trobada d'editorials independents molt més modesta que aconsegueix, un cap de setmana a l'any des de fa quasi una dècada, que centenars de lectors visquin com una festa familiar el seu amor als llibres. A casa, l'esperem cada tardor amb frisança, i gairebé sempre trobem algun motiu per dilapidar-hi alegrement els estalvis que tenim. Aquest any, a la parada de l'editorial Cal-lígraf, hi vaig retrobar els *Apunts inútils* del poeta Virgilio Giotti, un llibre de fa més de tres anys que representa el millor que pot oferir una fira descentralitzada com aquesta: no se sotmet a cap llei de mercat, engegada per tot allò que és lleuger i nou; porta sobriament enquadernat a dins un dels textos més meravellosos i trasbalsadors que hagin llegit en molt de temps; te'l serveixen en una traducció impecable, treballada com sempre amb estilet per Anna Cassas, i et regalen, com aquell qui res,

“‘Apunts inútils’ són les notes d'un pare que ha perdut els dos fills al front

un pròleg d'Anna de Simone, una de les millors expertes en literatura triestina, i un epíleg de Claudio Magris, tan feliç de sentir el seu estimat Giotti parlar en català, que no va voler ni cobrar els drets. Té més de tres anys, aquest llibre, ja ho he dit. Algú hi havia parat compte? Malaventurats!

Apunts inútils són les notes d'un pare que acaba de perdre els dos fills al front rus. Del cert, només rebrà la confirmació de la mort del fill gran, en un camp de presoners, el gener de 1946, la data en què comença a escriure un dietari que es prolongarà, amb llargs silencis, fins a 1955; del petit, la

comunicació oficial no arribarà fins quaranta anys després de la seva pròpia mort. La incertesa sobre el destí d'aquest segon fill, per insensata que sigui l'espera, és el que el manté viu: potser algun dia tornarà. “Sentirem trucar flux a la porta, / i serà ell. I rient i plorant / li farem petons i ell ens en farà.” Ho escriu en un dels seus poemes, però als apunts no es considera amb dret de covar cap esperança. “Avui, pel carrer, tot d'un plegat en Paolo se m'ha ficat a dins; he sentit el fet de la seva mort amb la violència d'una novetat.” No estem acostumats a llegir un home que plora els fills. Aquesta classe de dol sol estar reservat a les dones. El mateix Giotti se n'estranya tant, que només si l'esclafessin amb una mà, diu, aconseguiria vessar alguna llàgrima. Aquesta incapacitat per expressar el dolor és el que fa dels seus apunts un prodigi d'emoció pura, sense retocs emfàtics ni embelliments. És la pena sola, com un cuc, rosegant per dins tot allò que la vida, inexplicablement, encara li ofereix: un dia radiant, uns nens que juguen, el desig per una dona que passa.